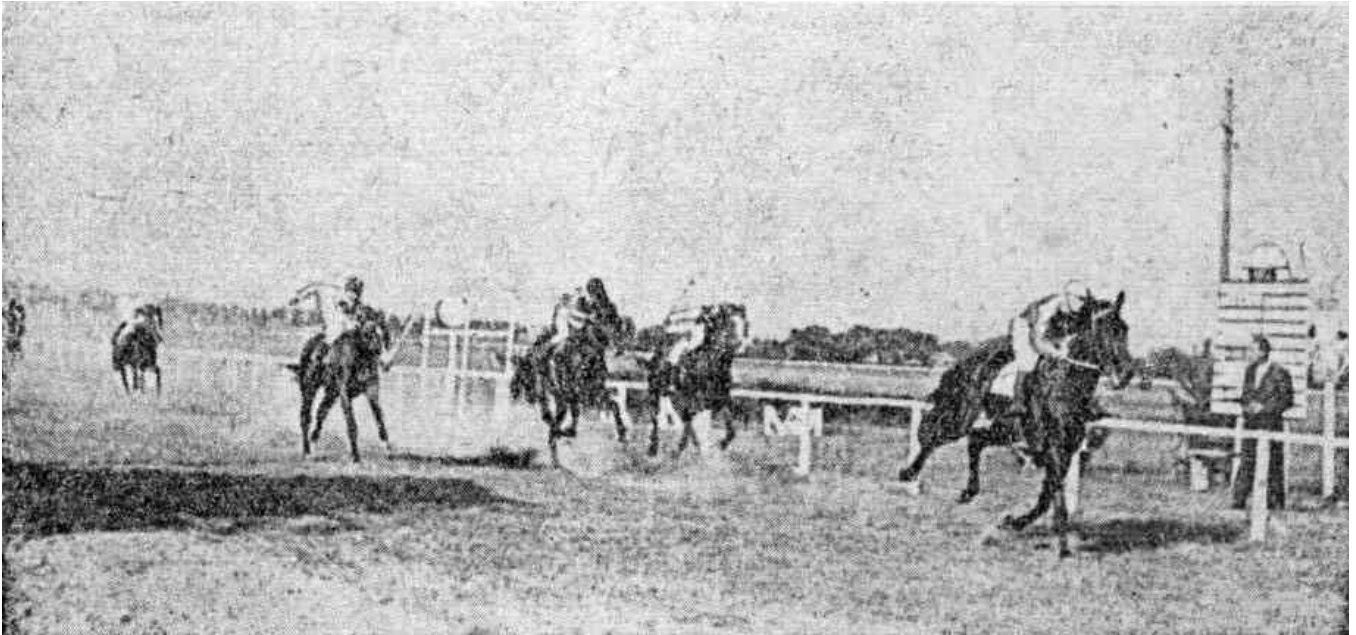

Stanisław Schuch

Próby dzielności na torach wyścigowych

Rys. 1. Fragment wyścigu płaskiego (finisz)

Hodowla koni pełnej krwi w Polsce została niemal doszczętnie zniszczona w czasie okupacji niemieckiej oraz działań wojennych. Większość koni znajdujących się w roku 1939 na torach wyścigowych w Warszawie i Poznaniu została wywieziona do Niemiec. Niewielka ilość koni pełnej krwi i koni arabskich pozostała w kraju dzięki wyścigom, które uruchomione zostały w Lublinie w r. 1941 i odbywały się we Lwowie aż do roku 1944. Dzięki tym okupacyjnym wyścigom spora ilość fachowców wyścigowych nie została wywieziona do Niemiec lecz została w kraju pracując w swoim zawodzie.

Utrzymanie, wyżywienie, rozmieszczenie ludzi i koni od sierpnia 1944 roku, kiedy konie po różnych przejściach wojennych znalazły się wreszcie bezpiecznie na torze lubelskim, aż do rozpoczęcia wyścigów, tj. do lipca 1945 roku, stanowiło zadanie nad wyraz trudne. Zostało ono rozwiązane, zważywszy ciężkie warunki, w sposób znośny dzięki energii generała L. Bukojemskiego, który też stanął na czele aparatu wyścigowego.

Wyścigi okupacyjne wyłoniły dwa rzeczywiście dobre konie, które wygrały główne wyścigi w Lublinie i Lwowie — to Maciek, syn Villars'a i San II — wnuk Villars'a. Obydwa użyte zostały do hodowli i okazały się obecnie zupełnie pożytecznymi rozplodnikami. Bardzo szybki Łuk II nie mógł być użyty do rozplodu jako koń bardzo mały, lekki i drobny. Zwycięzcy w poważnych gonitwach lubelskich — Tirana II, córka Wisusa, zasłużyła się dając Czarnogórę, najlepszą dwulatkę sezonu 1951 roku. Danusia z cennego rodu Sevilli, zostawiła pożyteczną Assadanę w Mosznie. Grupa koni, która w przełomowych dniach 1944 r. znalazła się na torze w Lublinie, bądź zgromadzona została z pobliskich stadnin, stanowiła odskocznię, ośrodek rozwojowy dla odbudowy wyścigów w Polsce Ludowej.

Wiele trudu przy zaopatrywaniu koni ponieśli trenerzy i personel stajenny, którzy w niełatwym okresie 1944/45 roku, gdy szło o „być albo nie być dla wyścigów, wykazali zrozumienie dla sprawy i nie szczędzili nieraz bezsennych nocy i uciążliwych podróży.

Najlepszym trzylatkiem był, jak się zdawać mogło, ogier Qdeon, syn Forwarda, który był niepokonyty w 4 gonitwach, łącznie z nagrodą Przychówku. Jednakże przed rozgrywką nagrody Głównej

(lubelskiego Derby) uległ wypadkowi i nagrodę Główną zdobyła klacz Somosierra II., córka Sunderland'a.

Pięcioletni podówczas San II wygrał 3 gonitwy z rzędu i tylko w nagrodzie Wielkiej Lubelskiej uległ Izanowi, biegnąc z nadwagą.

Odeon, Somosierra II, San II i Izan służą naszej hodowli bądź półkrwi bądź pełnej krwi.

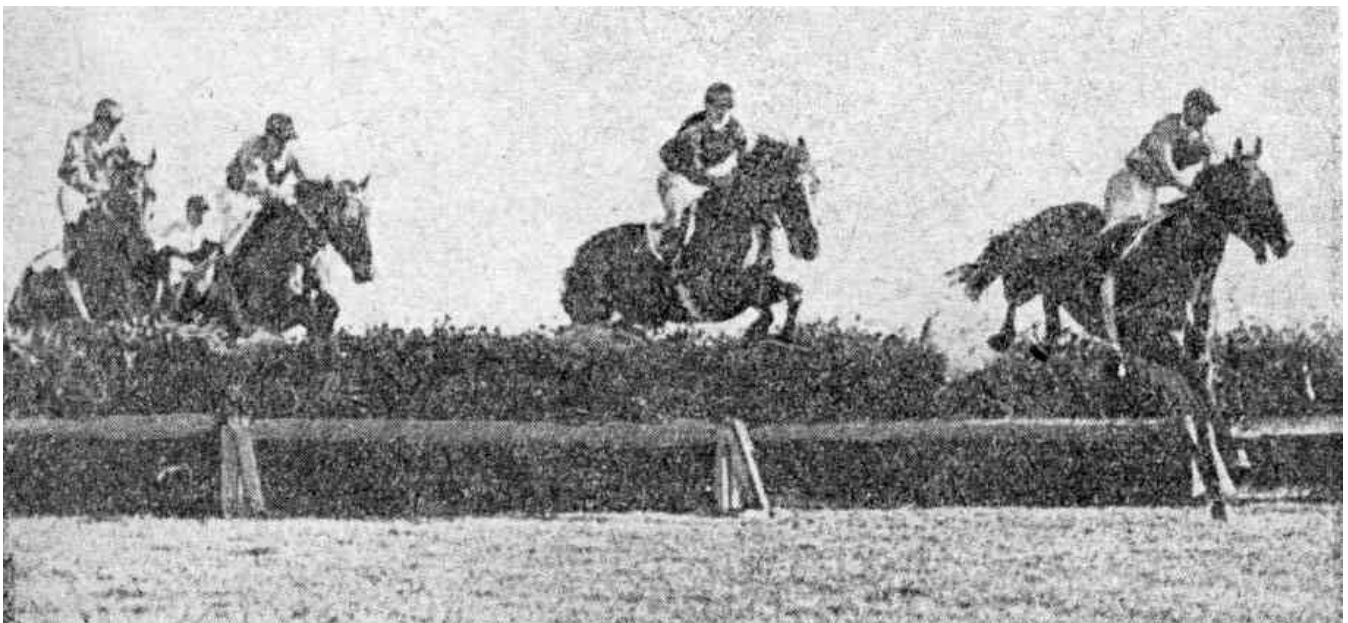
SEZON WYŚCIGOWY W R. 1946

Po siedmioletniej przerwie uruchomiono wyścigi na torze służewieckim w Warszawie. Program stanowił jakby przejście, przez które przebijano się do systematycznego planu długofalowego, ale jeszcze nosił charakter prowizorium, jakie w znacznym stopniu charakteryzowało program lubelski.

Na czoło trzylatków wybiły się: Splendid II (Sunderland) i Bystra II (Mah Jong). Ta ostatnia zdobyła Derby, lecz w sposób mało przekonujący, bo chociaż Splendid II był drugi, lecz później bił Bystrę w szeregu innych gonitw, jak w nagrodzie Przychówku, w Critérium, a także był przed nią, aczkolwiek nie jako zwycięzca, w Wielkiej Warszawskiej. Wśród starszych koni dominował twardy Izan (The Cheetah), który 6 razy startując zdobył 5 pierwszych nagród, w tym Wielką Warszawską; przegrał tylko nagrodę Prezydenta KRN do 4 letniego Odeona (Forward), który wyróżnił się w sezonie lubelskim.

SEZON WYŚCIGOWY W R. 1947

Poza rewelacyjnym Turystą, nie było ogierów bardzo wysokiej klasy. Pożyteczny Izan wygrał dwie duże gonitwy, odznaczały się zaś dobrą formą Ararat i Stepowy Lis.

Rys. 2. Fragment wyścigu z płotami

Znacznie ciekawszy był materiał w klaczach: 4-letnia Otilia zdobyła dwie poważne nagrody, ulegając w Wielkiej Warszawskiej tylko Turyście, a bijąc Izana.

Quarry cennego pochodzenia, córka znakomitego Pharis'a, wygrała nagrodę Liry, nagrodę im. Ministra Rolnictwa i RR., nagrodę im Ministra Spraw Zagranicznych oraz Związku Pracowników Wyścigowych.

Derbistka roku ubiegłego Bystra II, zdobyła cenne nagrody przeznaczone dla klaczy: Krasne i Rzeki Wisły. Cztery gonitwy wygrała Sobiesława, a dwulatka Miss Victory, bijąc Rucha w nagrodzie Przychówku, ujawniła zadatki wysokiej klasy.

Nagroda Derby 1947 r. przejdzie do historii wyścigów jako gonitwa rozegrana wbrew prawidłom wyścigowym. Gdy konie ruszyły (Sygnet pozostał na starcie), starter dał sygnał odwołujący start, kontrstarter podniósł chorągiewkę celem zatrzymania jeźdźców. Jednakże jeźdźcy nie zwrócili na to uwagi i cała grupa koni minęła pełnym tempem kontrstartera, który trzymał podniesioną chorągiewkę. Na pierwszym miejscu minął celownik Gniew przed Onyxem. Nikt z jeźdźców, trenerów, właścicieli stajen czy z Komisji Technicznej lub Dyrekcji toru protestu nie zgłosił.

Wypadek jedyny w dziejach klasycznej nagrody Derby; w dalszych próbach klasycznych. Gniew nie odegrał żadnej roli, dobitnie stwierdzając, że wynik niefortunnego Derby był dziełem przypadku.

Piękny arab Faruk pozostawał w dalszym ciągu niezwyciężony: wygrał 6 gonitw, a doliczając jego wygrane w roku 1946 można twierdzić, że kariera Faruka była nieprzeciętna i że Bułgaria nabywając tego ogiera zrobiła trafny wybór.

SEZON WYŚCIGOWY W R. 1948

W roku 1948 najciekawszym wydarzeniem był dalszy świetny rozwój kariery wyścigowej ciągle jeszcze wówczas niezidentyfikowanego Turysty, seria doskonałych wyścigów klasowego Rucha i udział importowanych z Anglii dwulatków. Turysta zdobył 5 wielkich gonitw, startując 5 razy i bijąc Rucha oraz najlepszego importowanego dwulatka Brześcia.

Trzyletni Ruch wygrał wszystkie cztery gonitwy klasyczne, co jest dowodem niewątpliwej klasy tego konia.

Z importowanych dwulatków wyróżnił się Brześć (syn prawie nieznanego w Anglii ogiera Punt Gun), który przy 7 startach wygrał 5 pierwszych nagród, a tym nagrodę Przychówku i Borowna.

Jednakże w nagrodzie Porównawczej czteroletni Turysta wyprzedził dwuletniego championa na dystansie 1 300 m. Była to wyraźna wskazówka, że naprawdę klasowego ogiera wśród importów trudno się będzie doszukać.

Najlepszą klaczą trzyletnią była Carolea pochodzenia włoskiego, która nagrodę Liry wygrała, a w St. Lager była druga za Ruchem.

Wśród koni arabskich wyróżnił się 4-letni Grand, który zdobył 5 gonitw w tym dystansową próbę na 3 600 m porównawczą nagrodę Antonin, nagrodę Jarczowiec.

SEZON WYŚCIGOWY W R. 1949

Zapoczątkowane zostały spotkania międzypaństwowe. Wyprawa koni polskich do Czechosłowacji zakończyła się nieoczekiwaną porażką naszego Turysty (o czym osobno). Poza tym 8 naszych koni odniosło po jednym zwycięstwie. Najważniejszą nagrodę (70 000 k. c.) zdobył dwuletni Agenor (syn Sana II), 5-letni Santa Cruz wygrał gonitwę wartości 40.000 k. c. Poza tym pierwszymi były w gonitwach z mniejszymi nagrodami dwuletnie: Adafnis, Ajaccio, Rita, trzyletnie: Brześć i Bytom oraz 6-letni Splendid II.

Ekspedycja czechosłowacka do Warszawy była mniej udana, bo odniosła co prawda swymi końmi (Valona, Lyra, Sirene, Dan) cztery i pół zwycięstwa w gonitwach podrzędnego znaczenia, natomiast Ridic nie miał najmniejszych szans, nawet na płatne miejsce w dużych gonitwach. Okazało się zresztą w następnym roku, że czeska wyprawa do Warszawy była próbą. Czesi mieli mocniejsze konie, którymi wygrali dopiero w roku następnym.

Derbistą polskim został importowany z Anglii ogier Szczecin. Nie był to koń dużej klasy; po zdobyciu błękitnej wstęgi nie potwierdził swej klasy ani w St. Leger (był ostatni) ani w Wielkiej Warszawskiej. Jak się okazało później, jest to pożyteczny stayer, ogier, który zdolność do pokonywania długich dystansów odziedziczył po swoim ojcu Tiberusie. Zwycięstwo Harpuna w St. Leger było raczej dziełem przypadku. W nagrodzie Liry, głównej próbie dla trzyletnich klaczy, Malta uznana została za zwyciężczynię do dyskwalifikacji Bohaterki; wypadek chyba wyjątkowy — co prawda nieprawidłowość gonitwy w końcowej fazie była rażąca.

Ruch i Turysta były nadal zdobywcami poważniejszych gonitw. Piękny ogier 4-letni Espoir wygrał nagrodę Armii Polskiej. Z dwulatków wyróżniły się importowane: Good Bye, Fluid, Barka, oraz krajowe Skarbonka, która była jednym z najlepszych koni w roczniku; karierę jej załamały rażące błędy w użytkowaniu i błędna ocena kulawizny.

Wśród koni arabskich wyróżniły się: 5-letni Grand oraz 3-letni Laur, który przegrał tylko gonitwę porównawczą do Granda.

SEZON WYŚCIGOWY W R. 1950

Międzypaństwowy sezon wyścigów sprowadził do Warszawy konie czeskie i węgierskie. Główna nagroda Srodkowo-Europejska Państw Demokracji Ludowej, do której przywiązany jest puchar przechodni ofiarowany przez Ministra Rolnictwa Czechosłowacji, przypadł w udziale ogierowi czeskiemu Liberał, pięknemu 5-letniemu synowi Teleferique'a. W ciężkiej walce pokonał on o pół długości polskiego derbistę Good Bye'a importowanego z Anglii, oraz czeskie: Lan i Patron, za którymi przybiegł polski Turf i węgierska derbistka Gulianar przed 5 końmi zamykającymi pole. Tutaj dopiero pokazało się, że Czesi mają kilka wybitnych starszych koni, z których do Liberała, pierwszorzędnego ogiera, można posłać każdą cenną klacz celem pokrycia. Przy odrobinie szczęścia i nieco odmiennej taktyce polskich dżokejów, Good Bye mógł wygrać i odwrócić porządek na celowniku. W każdym razie ta nieznaczna przegrana nie pozbawiła Good Bye'a marki bardzo dobrego konia. Gdyby w wyścigu tym znajdował się zdrowy i w formie Ruch, puchar dostałby się Polsce, ale Ruch i Turysta nie mogły być z powodu stanu nóg przygotowane do formy koniecznej, aby walczyć w konkurencji międzynarodowej.

Hodowlę polską w sezonie międzynarodowym najlepiej reprezentował 3-letni Lustrator, który dosiadany wprawdzie przez lepszego jeźdźcę wygrał nagrodę Kongresu Organizacji Wyścigowych Państw Demokracji Ludowych, bijąc łatwo o 3 długości czeskiego rówieśnika Patrona, czwartego w nagrodzie o Puchar przechodni.

Zwycięstwa Asa Pik nad czeskim Korteselem nie można natomiast brać bez zastrzeżeń, gdyż gonitwa o nagrodę Przyjaźni Państw Demokracji Ludowych pod względem technicznym rozegrana była nieprawidłowo, co późniejsza kariera Asa Pik w pełni potwierdziła.

Gonitwa z przeszkodami o nagrodę Armii Państw Demokracji Ludowych pełna była incydentów i doprowadziła widzów do stanu podniecenia. Gdy upadła czeska Lenka i na 600 m przed celownikiem polski Liwiec zdawał się zdążać do pewnego zwycięstwa, stała się katastrofa. Liwiec po przeskoczeniu przedostatniego płotu uległ wypadkowi (pęknięcie kości) i został zatrzymany. Czeski ogier Sherry wysunął się na pierwsze miejsce, ze znaczną przewagą zdążył do celownika; wydawało się, że nikt nie

Rys. 3. Ogier Pink Pearl ur. 1948 r. (Piiade — Rosa Nera) zwycięzca Derby w Pradze, 1951 r. hod. St. Janasz;
Fot. W. Puchalski

jest w stanie odebrać mu zwycięstwa. Po skoku przez ostatni płot polski Poświst zbliżył się jednakże do Sherry; jeździec, Waclaw Szablewski i Poświst zdobyli się na ostatnich 50 metrach na jakiś wprost niesamowity wysiłek i Poświst wygrał gonitwę o całą długość.

Czeski ogier Lan niosąc wagę o 10 kg wyższą od Triesta potrafił pobić go o szyję w handicapie. W ogóle Czesi odnieśli 5 i pół zwycięstwa na 25 startów. Podkreślić trzeba, że dwulatki czeskie nie miały najmniejszych szans wobec dwulatków polskich, polski rocznik 1948 wyraźnie górował nad czeskim.

Konie węgierskie przysłyły późno, były bez formy, trudno więc powiedzieć coś konkretnego o ich porażkach.

Z trzylatków polskich wyróżniły się zdecydowanie trzy importy: Good Bye (Derby, nagroda Przychówku, drugi w Pucharze), Fluid (St. Leger, Criterium) oraz klacz Barka (Nagroda Wiosenna, Liry) i z trzylatków krajowych — Lustrator (syn Ping Pong'a). Z koni starszych — Turysta i Ruch, które w tym roku zakończyły swe kariery wyścigowe.

Stawka dwulatków krajowych zaprezentowała się doskonale: Arras, Pink Pearl, Bijatyka, Orkan II, Oskar, Gavroche.

Czteroletni ogier arabski Laur biegał trzykrotnie bez przegranej, bijąc trzylatki w nagrodzie Porównawczej.

SEZON WYŚCIGOWY W R. 1951

Rok 1951 jest okresem poważnych sukcesów odradzającej się hodowli koni pełnej krwi w Polsce.

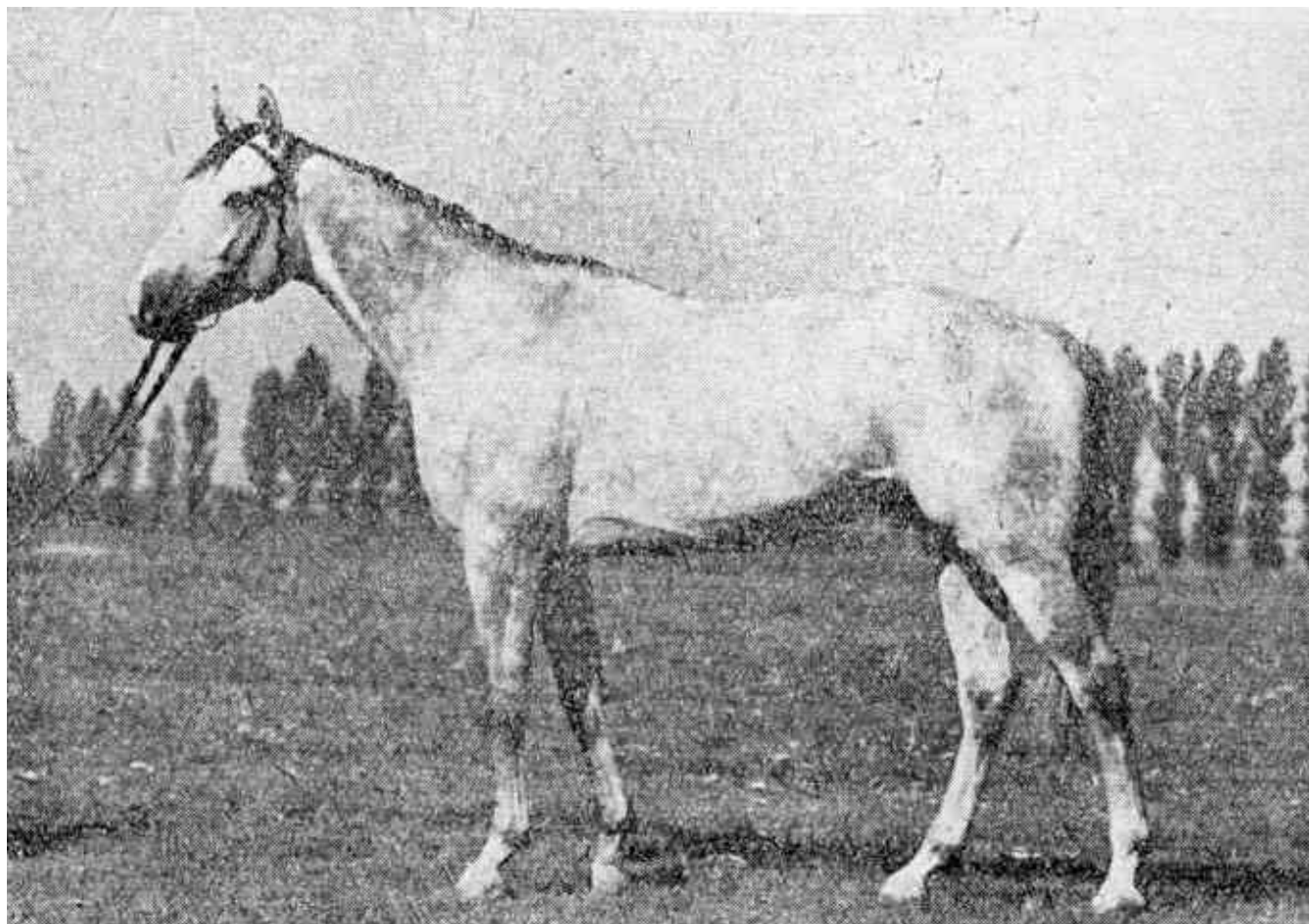

Rys. 4. Ogier Arras ur. 1948 r. (Rapace — Argiliere) zwycięzca Derby w Warszawie, 1951 r. hod. St. Janasz;
Fot. W. Puchalski

Gdy wiosenne wyścigi wysunęły Liana na czoło trzylatków czeskich — ekspedycja polska przygotowująca się do Pragi na Derby, mogła liczyć na Zwycięstwo skoro Liana w ubiegłym roku były przeciętne dwulatki polskie. Porównanie formy nie zawiodło: dwa polskiej hodowli trzylatki, Pink Pearl i Arras, rozegrały praskie Derby między sobą i zajęły pierwsze i drugie miejsce; czeski Lian był trzeci wykazując przy tym formę o dwie klasy wyższą niż w wieku lat dwóch. Pink Pearl tryumfował następnie w Budapeszcie, naprzód w nagrodzie Moskwy, później zaś zdobył puchar środkowoeuropejski, wywieziony z Warszawy dzięki zwycięstwu Liberała. Szczegółowe sprawozdanie z tych osiągnięć koni polskiej hodowli zamieszczone jest w „Przeglądzie Hodowlanym“ nr 10 z 1951 roku. Pink Pearl może być na podstawie swych zwycięstw uznany za najlepszego trzylatka w Europie Środkowej w roku 1951.

Derby i nagrodę Przychówku w Warszawie wygrał Arras, syn niedawno padłego Rapace'a. Wśród koni starszych wyróżniły się: Turf (nagroda Prezydenta Rzeczypospolitej) Łepok (nagroda Widzowa, Wojska

Polskiego), Szczecin, który w wieku lat 5 jakby odzyskał formę wysoką (nagroda Przodowników Górnictwa, Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych, Ministra Rolnictwa). Najlepszą klaczą trzyletnią była Burma II (nagroda Wiosenna i Liry), na drugim miejscu Milady (nagroda Rzeki Wisły), na trzecim Bijatyka, która wygrała 4 wyścigi i była trzecią w Wielkiej Warszawskiej, lecz nie pokazała tej klasy, do jakiej kwalifikować by ją można była na podstawie świetnej kariery dwuletniej.

Rys. 5. Ogier Caruso .ur. 1945 r. (Pilade — Cardea) najlepszy dwulatek w 1951 t. hod. PSO Golejewko;
Fot. W. Puchalski

Z dwulatek wyróżniło się szczególnie potomstwo Skarba: niepobita Czarnogóra, dalej Czapla i As Karo, potomstwo Sonnenordena — Wizjer i Gazon, a także synowie włoskiego derbisty Pilade — Caruso i Ceremoniał.

Wśród trzylatek arabskich nie było konia wyraźnie wybijającego się. Sława 5-letniego Laura przygasła wskutek porażek zadanych mu przez 4-letniego Arcusa i Alabastra.

NAJLEPSZE KONIE W SEZONIE WYŚCIGOWYM (1945—1951)

Ubiegły okres wyścigowy 1945—1951 wyłonił kilka bardzo dobrych koni. Ponieważ niektóre z nich wykazały klasę i włączone zostały do hodowli jako ogierzy czołowe, przeto ich kariera wyścigowa powinna być włączona do historii wyścigów minionego okresu.

Najpopularniejszym koniem na torze był Turysta.

Tryumfotorem w wyścigach międzynarodowych był Pink Pearl. Dobrą karierę w kraju miał Ruch oraz importowany z Anglii ogier Good Bye. Turysta, urodzony w Niemczech jako w ogóle nieznany

i niepozorny konik, był zaniedbany w wychowie i na torze zaprezentował się jako nieduży, drobny ogierek. Drogą długotrwałych badań ustalono iż jest to koń czysto włoskiego pochodzenia, syn znakomitego ogiera Bellini z klaczy Scuola Bolognese. Jako dwulatek nie biegał. Jako trzylatek przegrał dwie swoje pierwsze gonitwy zajmując drugie miejsce. Następnie wygrał (od 6 lipca 1947 do 14 sierpnia 1949) szesnaście wyścigów z rzędu. Ten wyjątkowy szereg zwycięstw przerwała porażka w Pradze Czeskiej, gdzie Turysta zajął drugie miejsce za węgierską (lecz importowaną) klaczą Lubica. W ślad za tą porażką poszła druga w nagrodzie Wielkiej Warszawskiej i gdzie Turysta niósł 7 kg nadwagi a w wyścigu prowadzony był przez dżokeja zupełnie niezgodnie z otrzymaną dyspozycją i zajął czwarte miejsce. Zrehabilitował się jednak szybko w nagrodzie Porównawczej, gdzie ani dwulatki ani konie starsze nie mogły za nim nawet nadążyć.

W r. 1950, ostatnim w swej karierze wyścigowej, Turysta zdobył obie wielkie nagrody, w których brał udział. Biegał ogółem 23 razy i wygrał 19 X I, 3 X II i 1 X IV nagrodę. Zwycięstwa obejmowały gonitwy następujące: St. Leger, im Prezydenta Rzeczypospolitej (3 razy), Porównawczą (3 razy), Wielką Warszawską (2 razy), Albigowej (2 razy) Państw Demokracji Ludowej, Michałowa, Bałtyku, Handicap Otwarcia oraz 4 bezimienne. Jest to kariera zupełnie wyjątkowa w naszych stosunkach i dlatego porażka Turysty w Pradze Czeskiej była długo i szeroko dyskutowana i komentowana przez koła fachowe. Z jednej strony wydaje się, że porażkę przypisać należało nie tylko samemu Turysty, lecz błędom w organizacji ekspedycji polskiej do Czech. Z drugiej strony ciężka przegrana w nagrodzie Wielkiej Warszawskiej po powrocie z Czech zdaje się świadczyć o tym, że w tym okresie Turysta nie był w pełni formy. W każdym razie przegrana w Czechach do klaczy importowanej z Francji, na pewno nie pierwszej klasy, podważyła mit o „europejskiej“ klasie Turysty. Lecz kto wie czy nie byłby on także klasą na miarę międzynarodową; gdyby owe żrebiące lata spędził w normalnych warunkach wychowu, dobrze żywiony i troskliwie pielęgnowany.

Zauważyć trzeba, że z 4 porażek — 3 poniósł Turysta wtedy, gdy był dosiadany przez dżokeja Klamara, zaś większość zwycięstw odniósł pod dżokejem Stasiakiem.

Charakterystyczną cechą Turysty był fenomenalny charakter: na starcie spokojny, zimny, wyścigiem zupełnie się nie przejmował. W wyścigu dawał z siebie tylko tyle, ile trzeba aby wyprzedzić inne konie, w związku z tym na ogół nie wykazywał on rekordowych czasów. Pierwsze żrebięta po Turysty, urodzone w Golejewku, są zupełnie udane i nie drobne, jak można by oczekiwać po tak lekkim, małokalibrowym ogierze.

Dobłą opinię zrobił polskiej hodowli koni Pink Pearl, syn włoskiego derbisty Pilade. Jest to koń, który zaliczony być może do klaczy międzynarodowej, a to na postawie cennych zwycięstw w Pradze Czeskiej (Derby 1951) oraz w Budapeszcie (nagroda Moskwy oraz Puchar Środkowo-Europejski), gdzie bił konie czeskie, węgierskie i rumuńskie — te ostatnie były szczególnie niebezpieczne.

W kraju obok mniej ważnych gonitw wygrał St. Leger, nagrodę Fils du Vent i nagrodę Przychówku dwuletniego. Czy jest lepszy od Turysty — trudno powiedzieć, w każdym razie z zagranicy przywiózł znacznie większą sławę.

Ruch, syn niemieckiego Avanti, pochodzi od tej samej matki co Pink Pearl. Jako dwulatek, Ruch biegał raczej średnio, a zadatki na przyszłego derbistę ujawnił dopiero w nagrodzie Borowna na dystansie 1 600 m; biegał 8 razy i był 3 X I, 2 X II, 2 X III i 1 X IV. Jako trzylatek (1948) był bezapelacyjnie najlepszym koniem w swoim roczniku, zdobywając kolejno 4 klasyczne nagrody: Rulera, Przychówku, Derby i St. Leger. W Wielkiej Warszawskiej był drugim za stałym swym pogromcą — Turystą.

Na 5 startów wygrał 4 X I i IX II. Jako czterolatek Ruch wygrał 3 gonitwy, wszystkie bardzo wartościowe: im. Ministra Rolnictwa R.R., nagrodę Przyjaźni Polsko-Czechosłowackiej oraz Wielką Warszawską, gdzie czwarte miejsce zajął będący widocznie poza formą. Turysta. Poza tym trzy duże

gonitwy zakończyły się niezmiennym rezultatem: Turysta pierwszy, Ruch drugi. Jedną gonitwę Ruch przegrał niezrozumiale, prawdopodobnie wskutek zmiany jeźdźca i zmian, które zaszły w organizacji stajni.

W Czechosłowacji zajął raz trzecie i raz czwarte miejsce. Na 9 startów zdobył 3 X I, 3 X II, 1 X III, 1 X IV 1 bez miejsca.

Jako pięciolatek Ruch biegał tylko 4 razy; na większą ilość startów nie pozwolił stan jego nóg. W nagrodzie Prezydenta Rzeczypospolitej Ruch był trzeci za Turystą i dużo gorszym od siebie Pułtuskim.

Nagrodę Armii Polskiej wygrał Ruch w imponującym stylu, a Pułtusk był tu daleko za nim, bez miejsca, podkreślając całą przypadkowość wyniku gonitwy o nagrodę Prezydenta Rzeczypospolitej, jeśli idzie o porządek na celowniku — o drugie i trzecie miejsce. Nie mniej świetnym zwycięstwem zakończył Ruch swą bardzo dobrą karierę wyścigową bijąc w nagrodzie Jubileuszowej czołowe trzylatki i czterolatki importowane z Angii: Stepa, Turfa, Rymanowa i Brześcia.

Ogółem Ruch wygrał 12 X L 7 X II 4 X III 2 X IV nagrody, będąc tylko raz bez miejsca.

W 1952 r. rozpoczął funkcję reproduktora i zajmując w Golejewku boks obok Turysty. Jako koń klasowy i pół Pink Pearl'a powinien dać konie biegające — oby z lepszymi nogami.

Importowany z Angii wnuk Nearco, ogier Good Bye, jako dwulatek (w r. 1949) biegał 5 razy i wygrał 4 gonitwy, w tym dystansową próbę Borowna; w nagrodzie Przychówku pokonał go Turf. Jako trzylatek biegał 6 razy — w nagrodzie Rulera wyprzedził go znowu Turf, lecz Good Bye zrewanżował się mu zdobywając nagrodę Przychówku oraz Derby — główną próbę dla trzylatków. W nagrodzie St. Leger i w nagrodzie Porównawczej pobił go łatwo Fluid.

W nagrodzie Środkowo-Europejskiej Państw Demokracji Ludowej o Puchar przechodni Good Bye stoczył dramatyczną, pełną napięcia walkę z czeskim Liberałem do którego przegrał nieznacznie (o pół długości). Dobry czeski Patron, derbistka węgierska Gulianar, polski Fluid były za nim.

Ten wyścig mimo, że był przegrany, zakwalifikował Good Bye'a do klasy środkowo-europejskiej i zdecydował o skierowaniu go do stadniny w Kozienicach; oczywiście wzięto też pod uwagę dobre pochodzenie jego i fakt, że na 10 startów nie znalazł się on nigdy dalej niż na drugim miejscu. Budowa nie prawidłowa.

Tutaj zasługiwałyby na wzmiankę jeszcze Fluid, najlepszy chyba z importowanych koni angielskich; lecz ogier ten wkrótce po przybyciu do stadniny w Mosznie niestety padł z niewątpliwą stratą dla hodowli.

Najpopularniejszymi klaczami na wyścigach w omawianym okresie były: Bystra II (Derby, Rzeki Wisły), Carolea (nagroda Liry), Miss Victory (nagroda Wiosenna, Przychówku dwuletniego, Krasne, Rzeki Wisły), Barka (Liry, Wiosenna), Burma II (Liry, Wiosenna), a także Quarry (Aschabada, Ministra Spraw Zagranicznych), Ottilia (Ziem Odzyskanych, Albigowej), wreszcie ostatnio doskonałe klacze dwuletnie — Bijatyka (1950) i Czarnogóra (1951).

Z koni arabskich wyróżnił się zdecydowanie niepobity na torze Faruk. Ogier ten bardzo poprawnej budowy mierzył się jednak w latach 1946 i 1947 z końmi pochodzącymi z roczników bardziej miernej wartości, były to niedokarmione i niedochowane wojenne „wybiórki“.

Poniósł sławę hodowli polskiej do Bułgarii.

Dobrymi wyścigami znaczona jest kariera Granda i Laura ogierów z widocznymi wadami pokroju. Naprawdę czołowego ogiera czystej krwi arabskiej wyścigi ubiegłego okresu jeszcze nie wyłoniły. Abu Afas, koń niezłej klasy wyścigowej co prawda włączony został w r. 1951 do hodowli, lecz niezupełnie odpowiada wymaganiom co do typu i budowy.

Pierwsze lata wyścigów w Polsce Ludowej odbywały się pod kątem zwiększenia ilości koni, bez względu na ich wartość hodowlaną, zatrudnienia fachowców wyścigowych, doprowadzenia do porządku torów i urządzeń wyścigowych.

W roku 1947 czynniki zajmujące się hodowlą podniosły zasadniczą sprawę przystosowania wyścigów do współczesnych zadań stojących przed hodowlą koni pełnej krwi.

Ponieważ głównym zadaniem hodowli koni półkrwi jest zwiększenie ich masy, wysunięto zagadnienie zwiększenia kalibru także konia pełnej krwi, który jest podstawowym elementem w hodowli konia półkrwi oraz zadanie skierowania selekcji wyścigowej bardziej na wytrzymałość niż jednostronnie na szybkość. Ustalono, że powinno się dążyć do:

- 1) zwiększenia wagi, jaką noszą konie — aby podnieść znaczenie silnego szkieletu, kościstości;
- 2) zwiększenie dystansów gonitw, w szczególności dystansów klasycznych (2 400—3 200 m).

Jednocześnie rozważono sprawę racjonalnego próbowania dwulatków i zapobiegania nadmiernemu wykorzystywaniu młodych koni.

Tabela 1
Ogierzy pełnej krwi. Statystyka wygranych przychowka pełnej krwi,
ułożona według rozplodników, od których pochodzi

A. Najwyższe sumy wygrane w ciągu roku przez przychowek ogiera.		B. Sumy przeciętne wygrane przez jedną sztukę przychowka — przy co najmniej 4 sztukach przychowka po jednym reproduktorze	
1945			
1. Sunderland	154 165 zł	1. Büvesz	15 407 zł
2. Łeb w łeb	140 260 zł	2. Sunderland	14 015 zł
3. Büvesz	92 440 zł	3. Forward	13 855 zł
4. Forward	83 130 zł	4. Wisus	11 680 zł
	81 150 zł	5. Bandit	11 593 zł
		6. Łeb w łeb	10 789 zł
1946			
1. Sunderland	471 750 zł	1. Mah Jong	55 825 zł
2. Bandit	272 750 zł	2. Biivesz	43 437 zł
3. Mah Jong	223 300 zł	3. Forward	40 660 zł
4. The Cheetah	216 400 zł	4. Burgunder	31 491 zł
5. Forward	213 300 zł	5. Sunderland	31 450 zł
6. Burgunder	188 950 zł	6. Bandit	27 275 zł
7. Bövesz	173 750 zł		
1947			
1. Sunderland	1 623 000 zł	1. Wisus	245 437 zł
2. Bandit	1 375 500 zł	2. Pharis	227 916 zł
3. Pharis	1 367 500 zł	3. Łeb w łeb	166 187 zł
4. Burgunder	1 337 000 zł	4. Pasjans	157 625 zł
5. Wisus	981 000 zł	5. Burgunder	148 550 zł
6. Ping Pong	852 000 zł	6. Ping Pong	143 000 zł

Tabela 1 c.d.

A. Najwyższe sumy wygrane w ciągu roku przez przychówek ogiera. | B. Sumy przeciętne wygrane przez jedną sztukę przychówka — przy co najmniej 4 sztukach przychówka po jednym reproduktorze

1948

1. Ali Pasha	2 532 000 zł	1. Oduagis	335 375 zł
2. Burgunder	1 831 000 zł	2. Chenonceaux	309 500 zł
3. Pharis	1 608 500 zł	3. Burgunder	305 166 zł
4. Punt Gun	1 575 000 zł	4. Łeb w łeb	300 000 zł
5. Gewerke	1 487 000 zł	5. Pharis	268 083 zł
6. Sunderland	1 459 500 zł	6. Bafur	240 950 zł
7. Oduagis	1 421 500 zł	7. Ali Pasha	230 181 zł

1949

1. Ali Pasha	4 576 750 zł	1. Oduagis	358 750 zł
2. Łeb w łeb	3 013 759 zł	2. Burgunder	328 958 zł
3. Chenonceat	2 093 500 zł	3. Skarb	307 916 zł
4. Pilade	2 056 000 zł	4. Ali Pasha	305 116 zł
5. Burgunder	1 973 750 zł	5. Bandit	295 500 zł
6. Bobsleigh	1 872 000 zł	6. Gewerke	287 800 zł
7. Skarb	1 847 500 zł	7. Maciek	268 000 zł

1950

1. Łeb w łeb	218 205 zł	1. San II	15 402 zł
2. Ali Pasha	202 140 zł	2. Skarb	15 317 zł
3. Skarb	168 487 zł	3. Maciek	14 043 zł
4. Chenonceau:	131 910 zł	4. Arnold	12 427 zł
5. San II	123 217 zł	5. Łeb w łeb	12 122 zł
6. Pilade	113 963 zł	6. Ali Pasha	11 890 zł
7. Ping Pong	108 150 zł	7. Rapace	11 115 zł
8. Maciek	84 262 zł	8. Chenonceaux	10 992 zł

1951

1. Skarb	241 770 zł	1. Skarb	18 597 zł
2. Pilade	227 890 zł	2. Pilade	12 660 zł
3. Łeb w łeb	180 890 zł	3. Rapace	11 882 zł
4. Ali Pasha	144 270 zł	4. Chenonceaux	11 443 zł
5. Rapace	118 820 zł	5. Łeb w łeb	10 640 zł
6. Chenonceaux	102 992 zł	6. Ali Pasha	10 305 zł

1 Idus anglo — arab 4 sztuki przychówku - 13 156 zł

Tabela 2

Ogiery czystej krwi arabskiej. Statystyka wygranych przychówka czystej krwi arabskiej, ułożona według reproduktorów, od których pochodzi

A. Najwyższe sumy wygrane w ciągu roku przez przychówek ogiera. | B. Sumy przeciętne wygrane przez jedną sztukę przychówka-przy co najmniej 3 sztukach przychówka po jednym reproduktorze

1946

1. Urok	97 125 zł	1. Urok	97 125 zł
2. Kuhailan Abu Urkub	88 975 zł	2. Kuhailan Abu Urkub	88 975 zł

1947

1. Kuhailan Abu Urkub	933 000 zł	1. Wielki Szlem	89 583 zł
2. Wielki Szlem	537 500 zł	2. Kuhailan Abu Urkub	84 818 zł
3. Kaszmir	450 250 zł	3. Kaszmir	64 321 zł

Tabela 2 c.d.

A. Najwyższe sumy wygrane w ciągu roku przez przychówkę ogiera		B. Sumy przeciętne wygrane przez jedną sztukę przychówką przy co najmniej 3 sztukach przychówką po jednym reproduktorze	
1948			
1. Kuhailan Abu Urkub	1 385 500 zł	1. Kaszmir	234 500 zł
2. Wielki Szlem	1 128 000 zł	2. Wielki Szlem	488 000 zł
3. Kaszmir	703 500 zł	3. Wojski	178 833 zł
4. Wojski	536 500 zł	4. Kuhailan Abu Urkub	173 187 zł
5. Urok	425 000 zł	5. Urok	141 666 zł
6. My Kismet	417 000 zł	6. My Kismet	104 250 zł
1949			
1. Kuhailan Abu Urkub	2 399 500 zł	1. Kuhailan Abu Urkub	479 900 zł
2. Lotnik	1 159 000 zł	2. Wojski	220 833 zł
3. Wielki Szlem	1 153 000 zł	3. Wielki Szlem	192 166 zł
4. Miech Pełkiński	978 500 zł	4. Miech Pełkiński	166 083 zł
5. Rozdźwięk	760 000 zł	5. Witraż	115 300 zł
6. Marabut	659 000 zł		
1950			
1. Bad Afas	192 510 zł	1. Bad Afas	13 750 zł
2. Lotnik	56 490 zł	2. Wielki Szlem	10 614 zł
3. Witraż	55 560 zł	3. Miech Pełkiński	10 428 zł
4. Marabut	54 570 zł	4. Witraż	6 173 zł
5. Miech Pełkiński	52 140 zł	5. Amurath Sahib	6 165 zł
6. Amurath Sahib	18 930 zł		
1951			
1. Bad Afas	154 905 zł	1. Bad Afas	11 064 zł
2. Wielki Szlem	74 780 zł	2. Miech Pełkiński	7 638 zł
3. Witraż	72 175 zł	3. Wielki Szlem	6 799 zł
4. El Haifi	37 995 zł	4. El Haifi	6 322 zł
5. Amurath Sahib	20 930 zł	5. Witraż	4 811 zł

Tabela 3

Skala wagi 1948 r.

W gonitwach dla koni 2 letnich na wszystkich dystansach w sierpniu i wrześniu 56 kg, w (październiku 57 kg, w listopadzie 58 kg. W gonitwach dla koni 3-letnich na wszystkich dystansach i we wszystkich sezonach 58 kg

Wagi koni 3-, 4-, 5-letnich i starszych

	Dystans	Wiek	Wrzesień	Październik i Listopad
4 letnie i starsze	Na wszystkich dystansach	4 letn. 5 letn. i starsze	58	58
			58	58
3 letnie i starsze	do 1 600 m włącznie	3 letnie	58	59
		4 letnie	62	62
	do 2 400 m włącznie	3 letnie	57	58
		4 letnie	62	62
		5 letnie i starsze	62	62
	ponad 2 400 m	3 letnie	56	57
4 letnie		62	62	
5 letnie i starsze		62	62	
Klaczki korzystają z 2 kg ulgi wagi				

Tabela 4

Skala wagi 1952 r.

	Dystans	Wiek	Kwiecień	Czerwiec	Sierpień	Wrzesień	Październik
			Maj	Lipiec			Listopad
4 letnie i starsze	do 1600 m włą.	4 letnie 5 letnie i starsze	60 60	60 60	60 60	60 60	60 60
	do 2400 m włą.	4 letnie 5 letnie i starsze	59 60	59 60	60 60	60 60	60 60
	ponad 2400 m	4 letnie 5 letnie i starsze	59 61	59 60	60 60	60 60	60 60
3 letnie i starsze	do 1600 m włą.	3 letnie 4 letnie 5 letnie i starsze	56 63 63	57 63 63	58 63 63	59 63 63	60 63 63
	do 2400 m włą.	3 letnie 4 letnie 5 letnie i starsze	55 63 64	56 63 64	57 63 63	58 63 63	59 63 63
	ponad 2 400 m	3 letnie 4 letnie 5 letnie i starsze	55 63 64	55 63 64	56 63 63	57 63 63	58 63 63

Klaczki korzystają z ulgi 2 kg wagi

W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla koni dwuletnich obowiązuje następująca waga: w sierpniu i wrześniu 56 kg, w październiku i listopadzie 57 kg.

Klaczki korzystają z ulgi 1 kg wagi.

W gonitwach, w których biorą udział konie dwuletnie i starsze, obowiązuje waga: dla koni dwuletnich 55 kg, dla koni trzyletnich 62 kg, dla koni czteroletnich i starszych 64 kg.

Klaczki korzystają z ulgi 1 kg wagi.

W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla koni trzyletnich na wszystkich dystansach i we wszystkich sezonach obowiązuje waga 59 kg.

W innych gonitwach obowiązuje waga określona w następującej tabeli 4.

Rok	Liczba dni wyścig.	Liczba gonitw	Liczba gonitw według przeznaczenia				Liczba startów	Liczba startów wg rodzaju gonitw				Liczba przec. startujących koni w gonitwach	Przeciętna liczba startów na konia w roku
			plaskie xx	plaskie xo	plaskie oo	plot i przeszkod.		plaskie xx	plaskie xo	plaskie oo	z plot. i przeszkod.		
1945	27	209	201	—	—	8	962	934	—	—	28	4.6	7.5
1946	33	266	237	—	24	5	1 100	1 022	—	117	21	4.4	7.0
1947	50	430	353	—	57	20	1 953	1 589	—	285	79	5.5	8.3
1948	50	432	333	—	66	33	1 980	1 570	—	271	139	4.6	9.0
1949	51	441	350	—	62	29	2 114	1 705	—	279	130	4.8	7.1
1950	51	437	351	—	60	26	2 094	1 697	—	278	119	4.8	7.3
1951	57	484	336	43	83	22	2 439	1 390	513	434	102	5.0	7.9

Tabela 6
Liczba koni biegających w latach 1945—1951

Rok	Liczba koni	Ogiery pełnej krwi			Klaczki pełnej krwi			Ogiery półkrewi		Klaczki półkrewi		Ogiery czystej krwi arabskiej		Klaczki czystej krwi arabskiej		Walachy
		2-letn.	3-letn.	4-letn. i st.	2-letn.	3-letn.	4-letn. i st.	3-letn.	4-letn. i st.	3-letn.	4-letn. i st.	3-letn.	4-letn. i st.	3-letn.	4-letn. i st.	
1945	128	20	19	26	16	32	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1946	167	33	20	25	21	17	27	—	—	—	—	8	—	13	—	3
1947	233	19	43	39	19	39	22	—	—	—	—	13	7	15	10	7
1948	220	24	20	53	21	16	40	—	—	—	—	7	12	8	14	5
1949	296	52	23	58	59	20	35	—	—	—	—	8	15	14	7	5
1950	288	26	51 ¹⁾	54	26	60	27	—	—	—	—	13	8	13	15	1
1951	309	27	25 ²⁾	71	25	26	39	13	5	12	4	14	11	17	17	3

¹ Wysokie liczby ze względu na udział w gonitwach koni importowanych, które w 1950 r. zakończyły karierę wyścigową i zostały przeniesione do stadnin.

² Gonitwy 1951 r. były oparte tylko na 3-latkach krajowych.

Tabela 7
Liczba gonitw według dystansów (gonitwy płaskie)

Rok	D y s t a n s e w m e t r a c h																
	1 000	1 100	1 200	1 300	1 400	1 600	1 800	2 000	2 200	2 400	2 600	2 800	3 000	3 200	3 600	4 000	4 800
1945	18	13	12	2	—	20	55	45	—	27	6	2	—	1	—	—	—
1946	41	—	20	15	—	51	31	8	49	31	10	1	2	1	1	—	—
1947	25	—	18	29	—	81	62	8	78	62	19	14	9	2	2	—	1
1948	19	—	32	6	12	62	51	13	81	79	24	6	7	3	3	—	1
1949	69	—	40	—	17	67	59	—	83	45	13	8	7	3	—	1	—
1950	25	—	22	2	6	70	67	6	89	87	22	8	4	1	1	—	1
1951	28	—	21	—	7	75	102	—	99	100	18	4	5	1	1	—	1

Gonitwy z płotami 117: (1945—1951)

na dyst. 2 400 m	7
„ „ 2 600 m	18
„ „ 2 800 m	42
„ „ 3 000 m	13
„ „ 3 200 m	24
„ „ 3 600 m	10
„ „ 3 800 m	2
„ „ 4 200 m	1

Gonitwy z przeszkodami 26:

na dyst. 3 000 m	1
„ „ 3 200 m	3
„ „ 3 600 m	9
„ „ 3 800 m	4
„ „ 4 200 m	7
„ „ 4 800 m	2

Wymiary przeszkód: wysokość do 1 m 40 cm, szerokość do 2 m 50 cm.

Wymiary płotów: wysokość 1 m 40 cm.

Tabela 8

Dzokeje, którzy w okresie 1945—1951 r. wygrali w sezonie wyścigowym średnio nie mniej niż 15 gonitw	Trenerzy, którzy w okresie 1945—1951 r. wygrali w sezonie wyścigowym średnio nie mniej niż 25 gonitw
1. Biesiadziński Władysław 24.1	1. Chatizow Konstanty 29.6
2. Pulc Stanisław 24.1	2. Ustinow Aleksander 28.0
3. Stasiak Walenty 23.7	3. Cieślak Walenty 27.7
4. Jagodziński Kazimierz 21.0	4. Ziemiański Stanisław 25.7
5. Lipowicz Michał 20.7	5. Molenda Michał 25.0
6. Michalczyk Stefan 20.6	
7. Ziemiański Bogdan 19.1	
8. Kusznierek Ludwik 15.1	

Zwiększenie wagi musi następować stopniowo i bardzo ostrożnie.

Poniżej podane tabele wskazują pierwszy etap na drodze osiągnięcia pożądanej skali wagi, której granica po latach doświadczeń będzie ustalona przez fachowców.

Rozpatrując tabelę dystansów zauważyć można realizowanie planu przedłużenia dystansów właściwie tylko na dystansie klasycznym 2 400 m. Ilość bardzo potrzebnych i pożądanych gonitw na dystansie 2 600, 2 800, 3 000, 3 200 m., została zmniejszona, przesadnie zaś wzrosła ilość gonitw na średnim dystansie 1 800 m.

W ogóle dawał się odczuć brak zdecydowanych wytycznych do planu dystansów, co obrazuje chwiejność liczb na tabeli dystansów.

Stosunek grup gonitw na dystansach: a) krótkich, b) średnich, c) klasycznych, d) długich — powinien być ujęty w planie procentowo.

W tabelach obrazujących wyniki dużych gonitw rzuca się w oczy brak ciągłości; ta sama gonitwa odbywa się nieraz na różnych dystansach, inna znowu rozgrywana była z przerwą jednego roku itd., taki brak ciągłości zaciemnia ocenę wartości gonitw pod kątem widzenia selekcji na dłuższą metę i utrudnia porównanie wartości koni.

W sprawie oględnej eksploatacji dwulatków posunięcia PTWK poszły w kierunku pożądanym i przez czynniki hodowlane musiały być przyjęte z zadowoleniem, bowiem od roku 1950 nie wolno dosiadać z batem dwulatków pełnej krwi i trzylatków czystej krwi arabskiej.

Dwuletnie już doświadczenie pod tym względem dało wyniki zupełnie pozytywne. Prawidła wyścigowe wydane w roku 1951 ograniczają ilość gonitw, w których mogą brać udział dwulatki do 6 dla klaczy i do 7 dla ogierów. Termin prób dla dwulatków ustalono na okres 1 sierpnia — 1 listopada; w ten sposób dwulatki wyłączono od udziału w wyścigach listopadowych, kiedy tor bywa bardzo ciężki i kiedy większość koni pokryta już jest zimowym włosem.

Trening i eksploatacja wielu koni pozostawiała dość często dużo do życzenia. Systemy trenowania koni zakrzyły w rutynie, a dążenie do zbierania na starcie większych grup koni nieraz wypędzało do wyścigu konia, któremu należał się dłuższy odpoczynek. Skutkiem tego notowano znaczne ilości koni przedwcześnie schodzących z toru ze szkodą dla prawidłowości selekcji i dla obsady większych gonitw.

Błędy treningu wykazały się przede wszystkim w zbyt gwałtownie przeprowadzanej, rwanej robocie,

bez należytej pracy przygotowawczej w stępie i kłusie. Konie za mało przebywały na powietrzu i po odrobieniu szybko krótkiej (najczęściej rannej) roboty pozostawały w boksach przez olbrzymią część doby. W miesiącach roboty jesiennej i zimowej większość stajni wyścigowych wyprowadzała konie zbyt wcześnie, w rannym półmroku jeszcze podczas mgły i dotkliwego chłodu; a gdy w 2 czy 3 godziny później świeciło zimowe słońce konie stały w boksach, w zamkniętych stajniach. Trening nacechowany był jakimś gorączkowym, niepożądanym pośpiechem.

Prawda, że trudności z obsługą stajen (przy braku personelu) nieraz mogły tłumaczyć te niewłaściwe sposoby dawania koniom ruchu oraz udostępnienia im powietrza i kontaktu ze światem, tym niemniej należało na te momenty zwrócić większą uwagę i wykazać więcej dbałości o zdrowie i charakter koni. Rok 1951 przyniósł w tej dziedzinie pewną poprawę i większe zrozumienie potrzeb konia. Błędem było również niedocenianie znaczenia roboty w stępie; szczególnie w okresie jesienno-zimowym stosuje się stęp leniwy, powolny, który nie wyrabia muskulatury. Przyczyną tego jest to, że przy zupełnie tutaj niepotrzebnym krótkim siadzie jeździec w stępie obciąża partię lędźwiową konia utrudniając pełny, energiczny wykrok, mający duże znaczenie dla gimnastyki mięśni. Koń który otrzyma w zimie prawidłową robotę w stępie, dużo łatwiej i lepiej przyjmie pierwszy szybszy trening wiosenny.

Rys. 6. Ogier Anons pozn. ur. 1937 r. (Jawor xx — Anita po Thronerbe x) na Spartakiadzie w Warszawie 1951 r. pod W. Jaroszem (LZS Bogusławice) hod. St. Racot

Błędy treningu szczególnie ostro występowały u koni arabskich, które biegały często w stanie nadmiernego wychudzenia będąc słabo umięśnione. Koń arabski wymaga szczególnie dużo wolnego spokojnego i długotrwałego treningu, gdyż jak wskazuje praktyka, łatwiej u niego wyrobić oddech, a znacznie trudniej umięśnienie.

Możliwe iż, jednym z powodów tego stanu rzeczy było łączenie treningu koni pełnej krwi z arabami według podobnego szablonu. Ostatnio sytuacja uległa poprawie, gdyż Państwowe Tory Wścigowe utworzyły dla koni arabskich osobne stajnie, w których trenerzy będą mogli łatwiej wyspecjalizować się w racjonalnym przygotowaniu do wścigów koni arabskich i wypracować właściwe systemy ich trenowania.

Bardzo pożądaną nowość wprowadzono ostatnio w systemie rozdzielania koni ze stadnin pomiędzy trenerów. Zerwano z niewłaściwym i zawodnym systemem rozlosowywania, a także „rozproszkowsywania“ koni pomiędzy zbyt licznych trenerów. Obecnie dąży się do tego, by konie z jednej stadniny trenowało 1—2 a najwyżej 3 trenerów; ułatwia to ocenę stadnin i wiąże pracownika toru z interesami stadniny.

W r. 1951 wprowadzono gonitwy dla koni półkrwi, co dowodzi dbałości o to, by w Polsce Ludowej jak największa ilość materiału hodowlanego, który ma przyczynić się do wzmożenia przydatności do pracy naszych koni, poddawana była kontroli pod względem zdrowia (płuca, serce, narządy trawienia, odporność ścięgien), charakteru i dzielności.

Wyniki gonitw płaskich i z płotami dla koni półkrwi były zadowalające. W przyszłości będą wprowadzone do programu również gonitwy z przeszkodami, dla których przepisy wścigowe przewidują skalę wagi wyższą niż w gonitwach płaskich. Ma to na celu zwiększenie zdolności -konia do noszenia wagi, a więc nastawienie hodowli na produkowanie koni masywniejszych, o silnym szkieletcie.

Wścigi koni półkrwi są jedną z akcji przystosowania torów wścigowych do celów praktycznych, do lepszego związania pracy torów wścigowych z hodowlą.

Nieliczne procentowo wścigi z przeszkodami nie odgrywały w systemie gonitw właściwie żadnej roli, nie były ujęte w system, brały w nich udział przeważnie starsze konie, które nie wykazywały już dostatecznej szybkości w gonitwach płaskich. Skutkiem tego nie wyłoniła się grupa wybitniejszych koni przeszkodowych. Lepsze gonitwy przeszkodowe zdobyły: Liwiec (7 gonitw z płotami i przeszkodami), Ganey, Isthmus i Poświst.

Należy oczekiwać, że ze względu na zwiększoną ilość koni półkrwi na torze gonitwy z przeszkodami rozwiną się. W tym celu potrzebne jest również zwiększenie liczby jeźdźców i ulepszenie systemu jazdy w gonitwach z płotami i przeszkodami. Często jeźdźcy na zbyt skróconych puśliskach nie panują należycie nad końmi.

* * *

W roku 1950 na torze służewieckim odbywały się po raz pierwszy próby użytkowości ogierów z PSO. W ten sposób rozszerzono pole działania toru wścigowego w kierunku nadzwyczaj pożytecznym i potrzebnym.

Próby użytkowości ogierów składały się z próby szybkości w klusie, energii w stępie i zdolności pociągowej.

Indywidualnie I miejsce uzyskał Finisz, ogier półkrwi arabskiej, II miejsce Karuś (Oldenburg), III miejsce Gym (Döle).

POTRZEBY, ZADANIA, TRUDNOŚCI

1. Konieczna jest większa ochrona koni biegających na torach i nie dopuszczanie do udziału w wyścigu koni znajdujących się poza formą, przemęczonych, których stan nóg budzi obawy, niedostatecznie do wyścigu przygotowanych itd.
2. Niezbędne jest ulepszenie metod treningu i unormowanie dostarczania koniom wyścigowym ruchu na powietrzu, szczególnie zaś wypracowanie racjonalnego treningu i systemu prób dzielności dla koni arabskich oraz koni półkrwi.
3. Ważnym zadaniem jest dalsze normowanie skali wagi i dystansów.
4. Konieczne jest wprowadzenie systematycznej nauki jazdy konnej dla chłopców stajennych, celem ochrony koni i ludzi, poprawności startów oraz racjonalnego treningu.
5. Niezbędne jest:
 - a) wzmocnienie stadnin, szczególnie pełnej krwi, czystej krwi arabskiej oraz dużych stadnin koni półkrwi, przez systematyczną pracę lekarzy weterynaryjnych, specjalistów w dziedzinie zwalczania bezpłodności klaczy, ronienia zakaźnego, kulawki źrebiąt i wszelkich epizootii, które określamy mianem chorób hodowlanych;
 - b) wzmocnienie opieki ze strony całego personelu stadnin celem ograniczenia ilości wypadków wśród źrebiąt, które ze względu na właściwości rasy są szczególnie żywe i ruchliwe;
 - c) ze względu na to iż w PS Koni pełnej krwi znajduje się pokaźną ilość klaczy starych, zachodzi potrzeba importowania przynajmniej kilkunastu klaczy żrebnych z dobrymi, klasowymi ogierami, co daje możliwość przywiezienia w łonie matki może bardzo cennego reproduktora;
 - d) import 1—2 czołowych ogierów pełnej krwi dla podniesienia poziomu hodowli pełnej krwi i zastąpienia najstarszych i kończących swą karierę ogierów.

Jest to sprawa doniosła, szczególnie wobec rozwijającego się współzawodnictwa międzynarodowego; nie posiadamy takiej klasy reproduktorów jak np. Rumunia czy ZSRR.

6. Racjonalne rozwiązanie sprawy koni schodzących z toru a nie włączonych do hodowli. Zużytkowanie braków (oprzęganie, ujeżdżanie w specjalnym zakładzie) i szybkie ich usuwanie z toru jest nie mniej ważne niż remontowanie toru młodymi końmi. Te dwie sprawy muszą pozostawać w równowadze, której dzisiaj brak.

Tabela 9

Nagroda Rulera dla trzyletnich ogierów i klaczy. Dystans 1 600 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas gonitwy	
1946	Splendid II	og.	kaszt.	1943	Sunderland i St. Bonnet po St. Meriadoc	A. Budny	1'42 ¹¹ / ₂	nie włączony do hodowli
1947	Onyx	og.	kaszt.	1944	Burgunder i Okrza po L'Arélin	L. Bukowiecki	1'40''	"
1948	Ruch	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	R. Jeżewska	1'42 ¹¹ / ₂	PSK Golejewko
1949	Brześć	og.	gn.	1946	Punt Gun i Blue Flag po Delius	zogr. ang.	1'45''	w treningu
1950	Turl	og.	c. gn.	1947	Historic i Turkish Lady po Turkhan	zagr. ang.	1'39''	w treningu
1951					Gonitwy nie rozegrano			
					Najlepszy czas: Turf 1'39''			

Tabela 10

Nagroda Przychowku dla trzyletnich ogierów i klaczy. Dystans 2 200 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas gonitwy	
1946	Splendid II	og.	kaszt.	1943	Sunderland i St. Bonnet po St. Meriadoc	A. Budny	2'20 ¹¹ / ₂	nie włączony do hodowli
1947	Lafite II	og.	siwy	1944	Burgunder i Lauma po Aurelius	R. Jeżewska	2'22 ¹¹ / ₂	"
1948	Ruch	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	R. Jeżewska	2'27"	FSK Golejwko
1949	Pultusk	og.	gn.	1946	Brumeux i Pervanch po Dastur	zagr. ang.	2'23"	w treningu
1950	Good Bye	og.	c. gn.	1947	Vigorous i Good Luck po Felicitation	zagr. ang.	2'22 ¹¹ / ₂	PSK Kozienice
1951	Arras	og.	kary	1948	Rapace i Argiliere po Mont St. Eloi	St. Janasz	2'19 ¹¹ / ₂	w treningu

Najlepszy czas: Arras 2'19"

Tabela 11

Nagroda Derby (PD) dla trzyletnich ogierów i klaczy. Dystans 2 400 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas gonitwy	
1945	Somosierra II	kl.	gn.	1942	Sunderland i Dusky Queen po Son-in-Law	A. Budny		PSK Widzów
1946	Bystra II	kl.	kaszt.	1943	Mah Jong i Dziuno II po Morgánatic	R. Kępski	2'40"	PSK Moszna
1947	Gniew	og.	kaszt.	1944	Pasjans i Hańba po Mah Jong	J. Broszkiewicz	2'34 ¹¹ / ₂	padł
1948	Ruch	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	R. Jeżewska	2'39"	PSK Golejwko
1949	Szczecin	og.	gn.	1946	Tiberius i Solettina po Soldennis	zagr. ang.	2'34"	w treningu
1950	Good Bye	og.	c. gn.	1947	Vigorous i Good Luck po Felicitation	zagr. ang.	2'36"	PS Kozienice
1951	Arras	og.	kary	1948	Rapace i Argiliere po Mont St. Eloi	St. Janasz	2'30"	w treningu

Najlepszy czas: i wyrównanie rekordu polsk. Arras 2'36"

Tabela 12

Nagroda St. Leger dla trzyletnich ogierów i klaczy. Dystans 3 000 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas gonitwy	
1946	Poprad	og.	sk. gn.	1943	Gainslaw i Illona po Villars	Z. Broniewski	3'30"	PSO Kętrzyn
1947	Turysta	og.	gn.	1944	Bellini i Scuola Bolognese po Blandford	P.Z.Chowukoni	3'12 ¹¹ / ₂	PSK Golejwko
1948	Ruch	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	R. Jeżewska	3'18"	PSK Golejwko
1949	Harpun	og.	kaszt.	1946	Amaranthus i Habanera po Rheinwein	P. Z. Chowu Koni	3'17"	w treningu
1950	Fluid	og.	gn.	1947	Bobsleigh i Flaunden po Black Watch	zagr. ang.	3'18 ¹¹ / ₂	padł
1951	Pink Pearl (Nagroda Pokoju)	og.	gn.	1948	Pilade i Rosa Nera po Nektar	St. Janasz	3'10"	w treningu

Najlepszy czas: Pink Pearl 3'10"

Tabela 13

Nagroda Liry dla trzyletnich klaczy. Dystans 2 400 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas gonitwy	
1946	Balkyris	kl.	gn.	1943	Bandit i Bora po Öreg lak	H. Woźniakowski	2'41"	PS Koni Kozienice
1947	Quarry	kl.	kaszt.	1944	Pharis i Querelle po Parachute	L. Czartoryska	2'36"	PS Koni Golejwko
1948	Carolea	kl.	sk. gn.	1945	Trau i Cardea po Teddy	Państw. Zakł. Chowu Koni	2'40"	PS Koni Golejwko
1949	Malta	kl.	c. gn.	1946	Tiberius i Mai Ling po Sun - Iat - Sen	zagr. ang.	2'42"	PS Koni Widzów
1950	Barka	kl.	gn.	1947	Jamaica Inn i Baby Gal po Prince Galahad	zagr. ang.	2'36"	PS Koni Kozienice
1951	Burma II	kl.	kaszt.	1948	Pilade i Surma II po Thunichtgut	PS Golejwko	2'35 ¹¹ / ₂	PS Koni Golejwko

Najlepszy czas: Burma II 2'35¹¹/₂

Tabela 14

Nagroda Wiosenna dla trzyletnich klaczy. Dystans 1 600 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas gonitwy	
1947	Chorażanka	kl.	sk. gn.	1944	Chevalier d' Orsay i Tarcza II po Bafur	K. i S. Ender	1'41"	PS Koni Widzów
1948	Miss Victory	kl.	siwa	1945	Berber i Miss Victis po Alaric Victor	B. Berger	1'40" ^{1/2}	PS Koni Widzów
1949	Fair Maundy	kl.	gn.	1946	Fairy Prince i Maundy Maid po Truculent	zagr. ang.	1'42"	PS Koni Widzów
1950	Barka	kl.	gn.	1947	Jamaica Inn i Baby Gal po Prince Galahad	zagr. ang.	1'41"	PS Koni Kozienice
1951	Burma II	kl.	kaszt.	1948	Pilade i Surma III po Thunichtgut	PS Koni Golejewko	1'43"	PS Koni Golejewko

Najlepszy czas: Miss Victory 1'40"^{1/2}

Tabela 15

Nagroda Wojska Polskiego dla czteroletnich i starszych ogierów oraz czteroletnich klaczy. Dystans 3 000 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas gonitwy	
1947	Stepowy Lis	og.	gn.	1943	Ping Pong i Stasia po Bafur	Anders	3'16"	PS Ogierów Łobez
1948	Ararat	og.	gn.	1942	Teleferique i Argiliere po Mont St. Eloi	L. Bukowiecki	3'27"	PS Ogierów
1949	Espoir	og.	gn.	1945	Oduagis i Surprise po Eclair	K. Zamowski	3'18"	PS Ogierów Starogard (padl)
1950	Ruch	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	R. Jeżewska	3'18"	PS Koni Golejewko
1951	Lepek	og.	gn.	1947	Leb w leń i Lauma po Aurelius	R. Jeżewska	3'10"	W treningu

Najlepszy czas: Lepek 3'10"

Tabela 16

Nagroda Prezydenta Rzeczypospolitej dla czteroletnich i starszych ogierów oraz czteroletnich klaczy. Dystans 3 200 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec i matka i ojciec matki	Hodowca	Czas	
1946	Odeon	og.	c. gn.	1942	Forward i Oktawa po Mah Jong	H. Woźniakowski	3'29"	PSO Starogard
1947	Izan	og.	c. gn.	1940	The Cheetah i Arinaria po Knight of the Garter	J. Broszkiewicz	3'28"	PSO Łobez
1948	Turgsta	og.	gn.	1944	Bellini i Scuola Bolognese po Blandford	zagr. włoski	3'31"	PS Koni Golejewko
1949	Turgsta	og.	gn.	1944	" " " " " "	" "	3'28"	"
1950	Turgsta	og.	gn.	1944	" " " " " "	" "	3'32"	"
1951	Turf	og.	c. gn.	1947	Historic i Turkish Lady po Turkhan	" ang.	3'34"	W treningu

Najlepszy czas: Turgsta i Izan 3'28"

Tabela 17

Nagroda Ziemi Odzyskanych (próba wytrzymałości) dla czteroletnich i starszych ogierów oraz czteroletnich klaczy

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Dystans	Czas	
1946					Gonitwy nie rozgrywano				
1947	Otilia	kl.	c. gn.	1941	Teleferique i Oriental Pageant po Singapore	J. Klerner	4800	5'49"	FS Koni Moszna
1948	Izan	og.	c. gn.	1940	The Cheetah i Arinaria po Knight of the Garter	J. Broszkiewicz	4800	5'32"	PSO Łobez
1949	Eloge	kl.	gn.	1945	Oduagis i Loza po Bövesz	K. Zamowski	4000	4'24"	PSK Golejewko
1950	Pułtusk	og.	gn.	1946	Brumeux i Pervaneh po Dastur	zagr. ang.	4800	5'41"	w treningu
1951	Szczecin	og.	gn.	1946	Tiberius i Solettina po Soldennis	zagr. ang.	4800	5'29" ^{1/2}	w treningu

(Nagroda Przetoczników Górniczo)

Najlepszy czas: Szczecin 4 800 m 5'29"^{1/2}

Tabela 18

Nagroda Wielka Warszawska dla trzyletnich i starszych ogierów
oraz trzy- i czteroletnich klaczy. Dystans 2 400 m

Rok	Nazwa koni	Plec	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas	
1946	Izan	og.	c. gn.	1940	The Cheetah i Arinaria po Knight of the Garter	J. Broszkiewicz	2'38"	PSO Łobez
1947	Turysta	og.	gn.	1944	Bellini i Scuola Bolognese po Blandford	zagr. włoski	2'32" ^{1/2}	PSK Golejewko
1948	Turysta	og.	gn.	1944	Bellini i Scuola Bolognese po Blandford	zagr. włoski	2'36"	PSK Golejewko
Dystans 2 600 m								
1949	Ruch	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	R. Jeżewska	2'48"	PSK Golejewko
1950	Turf	og.	c. gn.	1947	Historic i Turkish Lady po Turkhan	zagr. ang.	2'50"	w treningu
1951	Skarbnik	og.	c. gn.	1949	Skarb i Solina po Aventin	J. Cichowski	2'45"	w treningu
							Najlepszy czas: 2 400 m Turysta 2'32" ^{1/2}	
							2 600 m Skarbnik 2'45"	

Tabela 19

Nagroda Kozienic im. Ministra Rolnictwa i R. R.
dla trzyletnich i starszych ogierów oraz dla trzy- i czteroletnich klaczy. Dystans 2400 m

Rok	Nazwa konia	Plec	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas	
1947	Quarry	kl.	kaszt.	1944	Pharis i Querelle po Parachute	L. Czartoryska	2'20" ^{1/2}	PS Koni Golejewko
1948	Izan	og.	c. gn.	1940	The Cheetah i Arinaria po Knight of the Garter	J. Broszkiewicz	2'43" ^{1/2}	PSO Łobez
1949	Ruch	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	R. Jeżewska	2'35"	PS Koni Golejewko
1950	Brześć	og.	gn.	1946	Punt Gun i Blue Flagg po Delius	zagr. ang.	2'38"	w treningu
1951	Szczecin	og.	gn.	1946	Tiberius i Soletina po Soldennis	zagr. ang.	2'33" ^{1/2}	
							Najlepszy czas: Szczecin 2'33" ^{1/2}	

Tabela 20

Nagroda Rzeki Wisły dla trzy- i czteroletnich klaczy. Dystans 2 200 m

Rok	Nazwa konia	Plec	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas	
1946					Gonitwy nie rozgrywano			
1947	Bystra II	kl.	kaszt.	1943	Mah Jong i Dziwo II po Morganatic	R. Kępski	2'23" ^{1/2}	PS Koni Golejewko
1948	Quarry	kl.	kaszt.	1944	Pharis i Querelle po Parachute	L. Czartoryska	2'24" ^{1/2}	PS Koni Golejewko
1949	Miss Victory	kl.	siwa	1945	Berber i Miss Victis po Alaric Victor	B. Bergerowa	2'25" ^{1/2}	PS Koni Widzów
1950	Albuna	kl.	kaszt.	1947	Ping Pong i Albula po Manna	PSK Golejewko	2'24" ^{1/2}	PS Koni Golejewko
1951	Milady	kl.	kaszt.	1948	Rapace i Milda po Bandit	PSK Moszna	2'20" ^{1/2}	PS Koni Moszna
							Najlepszy czas: Milady 2'20" ^{1/2}	

Tabela 21

Nagroda Przychówku (produce) dla dwuletnich ogierów i klaczy

Rok	Nazwa konia	Plec	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Dystans	Czas	
1946	Lafite II	og.	siwy	1944	Burgunder i Lauma po Aurelius	PS Koni Golejewko	1 300	1'23" ^{1/2}	nie włączony do hodowli
1947	Miss Victory	kl.	siwa	1945	Berber i Miss Victis po Alaric Victor	B. Bergerowa	1 200	1'13" ^{1/2}	PS Koni Widzów
1948	Brześć	og.	gn.	1946	Punt Gun i Blue Flagg po Delius	zagr. ang.	1 200	1'14"	w treningu
1949	Turf	og.	c. gn.	1947	Historic i Turkish Lady po Turkhan	zagr. ang.	1 400	1'27" ^{1/2}	"
1950	Pink Pearl	og.	gn.	1948	Pilade i Rosa Nera po Nektar	St. Janasz	1 400	1'27" ^{1/2}	"
1951	Czarnogóra	kl.	gn.	1949	Skarb i Tirana II po Wisus	PS Koni Kozienice	1 200	1'14" ^{1/2}	
							Najlepszy czas: Miss Victory 1 200 m 1'13" ^{1/2}		

Tabela 22
Nagroda Borowna dla dwuletnich ogierów i klaczy. Dystans 1600 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas	
1946					Gonitwy nie rozegrano			
1947	Ruch	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	R. Jeżewska	1'48"	PS koni Golejewa
1948	Brześć	og.	gn.	1946	Punt Gun i Blue Flag po Delius	zagr. ang.	1'50"	w treningu
1949	Good Bye	og.	c. gn.	1947	Vigorous i Good Luck po Felicitation	zagr. ang.	1'40"	PS koni Kozienic
1950	Bijatyka	kl.	gn.	1948	Ali Pasha i Massacre po Bafur	PS Koni Kozienice	1'50"	"
1951	Czarnogóra	kl.	gn.	1949	Skarb i Tirana II po Wisus	PS Koni Kozienice	1'38"	w treningu

Najlepszy czas: Czarnogóra 1'38"

Tabela 23
Derby dla czteroletnich ogierów i klaczy arabskich. Dystans 3000 m

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas	
1946					Gonitwy nie rozegrano			
1947	Faruk	og.	gn.	1943	Kuhailan Abu Urkub i Urgence	St. Gumńska	3'43"	Eksportowany do Bułgarii
1948	Omar	og.	siwy	1944	Wielki Szlem i Gomiga	W. Czartoryski	3'45"	nie włączony do hodowli
1949	Babilon	og.	siwy	1945	Bard i Jaffa po Kaszmir	L. Sikorski	3'47"	nie włączony do hodowli
1950	Laur	og.	siwy	1946	Lotnik i Kalina	PS Koni Janów Podlaski	3'56"	w treningu
1951	Alabaster	og.	kaszt.	1947	Abu Afas i Rozeta po Almanzor	PS Koni Nowy Dwór	3'39"	w treningu

Najlepszy czas: Alabaster 3'39"

Tabela 24
Nagroda Porównawcza dla trzyletnich i czteroletnich ogierów i klaczy arabskich

Rok	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Hodowca	Czas	
1946					Gonitwy nie rozegrano			
Dystans 2 400 m								
1947	Faruk	og.	gn.	1943	Kuhailan Abu Urkub i Urgence	Stadnina Gumńska	2'49 1/2"	eksportowany do Bułgarii
Dystans 2 200 m								
1948	Grand	og.	gn.	1944	Kuhailan Abu Urkub i Sagar	R. Sanguszko	2'44 1/2"	PSO Białka
1949	Grand	og.	gn.	1944	Kuhailan Abu Urkub i Sagar	R. Sanguszko	2'38"	PSO Białka
1950	Laur	og.	siwy	1946	Lotnik i Kalina	PS Koni Janów Podlaski	2'49"	w treningu
1951	Alabaster	og.	kaszt.	1947	Bad Afas i Rozeta po Almanzor	PSK Nowy Dwór	2'31"	w treningu

Najlepszy czas: Alabaster 2'31"

Tabela 25
Ważniejsze gonitwy (różne) w czasie 1946—1951

Rok	Nazwa i przeznaczenie gonitwy	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec, matka i ojciec matki	Dystans m	Czas	
1946	Criterion Służewca dla 2-letn. i st. og. i klaczy	Splendid II	og.	kaszt.	1943	Sunderland i St. Bonnet po St. Meriadoc	1 300	1'21"	nie włączony do hodowli
1946	Nagr. Sac-à-papier	Izan hod. J. Broszkiewicz	og.	gn.	1947	The Cheetah i Arinaria po Knight of the Garter	3 600	4'04"	PS Ogierów Łobez
1947	Nagr. Albigowej dla 4-letn. i st. ogierów i 4-letn. klaczy	Ottilia, hod. J. Klarner	kl.	c. gn.	1943	Teleferique i Oriental Pageant po Singapore	2 600	2'52"	PS Koni Moszna
1947	Nagr. Aschabada dla 3-letn. og. i klaczy	Quarry, hod. L. Czartoryska	kl.	kaszt.	1944	Pharis i Querelle po Parachute	2 200	2'39"	PS Koni Golejewko

1947	Nagr. Krasne dla 3-letn. i st. klaczy	Bystra II, hod. R. Kepski	kl.	kasz.	1943	Mah Jong i Dziwo II po Morganatic	2 200	2'21"	PS Koni Moszna
1947	Match między ogierem pełnej krwi niskiej klasy i czolowym ogierem krwi arabskiej	Faruk (arab)	og.	gn.	1943	Kuhailan Abu Urkub i Urgence	3 000	3'43" ^{1/2}	Eksportowany do Bulgarii
1947	Nagr. Fils du Vent dla 3-letn. koni	Salut zagr.	og.	c. gn.	1944	Sanguinetta i Tour Penché po Hotweed	2 400	2'38"	PS Koni Moszna
1947	Nagr. Ofira dla 3-letn. og. i klaczy arab.	Grand hod. R. Sanguszko	og.	gn.	1944	Kuhailan Abu Urkub i Sagar	2 400	3'04" ^{1/2}	PS Ogierów Białka
1947	Nagr. Ministra Spraw Zagranicznych	Quarry hod. L. Czartoryska	kl.	kasz.	1944	Pharis i Querelle po Parachute	3 600	4'01"	PS Koni Golejewko
1947	Criterion Służewca dla 2-letn. i st. og. i klaczy	Turysta	og.	gn.	1944	Bellini i Scuola Bolognese po Blandford	1 300	1'19"	PS Koni Golejewko
1948	Nagr. Krasne dla 3-letn. i st. klaczy	Miss Victory hod. B. Bergerowa	kl.	siwa	1945	Berber i Miss Victis po Alarie Victor	2 200	2'30" ^{1/2}	PS Koni Widzów
1948	Nagr. Fils du Vent dla 3-letn. koni	King Ping hod. E. Kuratowski	og.	gn.	1945	Ping Pong i Korona III po Villars	2 400	2'44"	PS Kwidzyń

Tab. 25 ciąg dalszy

Rok	Nazwa i przeznaczenie gonitwy	Nazwa konia	Płeć	Maść	Rok urodz.	Pochodzenie: ojciec matka i ojciec matki	Dystans m	Czas	
1948	Nagr. Ministra Spraw Zagranicznych dla 3-letn. i st. koni	Santa Cruz hod. R. Jeżewska	og.	sk. gn.	1944	Burgunder i Santa Fé po Gainslaw	3 600	4'08"	w treningu
1948	Nagr. Villarsa dla 3-letn. i st. koni	Salut zagr.	og.	c. gn.	1944	Sanguinetta i Tour Penché po Hotweed	2 400	2'38" ^{1/2}	PS Koni Moszna
1948	Criterion Służewca	Turysta zagr.	og.	gn.	1944	Bellini i Scuola Bolognese po Blandford	1 300	1'21" ^{1/2}	PS Koni Golejewko
1948	Nagr. Chambery	Pika hod. PZHK	kl.	gn.	1945	Pasjans i Kabała po Moscou	2 200	2'30"	PS Koni Moszna
1948	Ministra Rolnictwa i RR dla 4-letn. i st. og. i kl.	Grand hod. R. Sanguszko	og.	gn.	1944	Kuhailan Abu Urkub i Sagar	3 600	4'21"	PS Ogierów Białka
1948	Gonitwa z przeszkodami (Nr 366)	Ganey hod. Stadniny Stare Sioło	og.	kasz.	1942	Hetman Ney i Gazelle	4 200	5'20"	PS Ogierów Braniewo
1948	Nagr. Kordiana dla 4-letn. i st. koni.	Zegarynka hod. L. Czartoryska	kl.	kaszt.	pln.	Büvez i Whittlesford po Stedfast	2 200	2'31"	SK Moszna
1949	Nagr. Krasne dla 3-letn. i st. klaczy	Sobieślawa hod. P. Jasiński	kl.	gn.	1944	Jeremi i Blitzmädel po Ballyheron	2 200	2'24"	PS Koni Widzów
1949	Nagr. Jubileuszowa dla 3-letn. i st. koni	Strumień zagr. ang.	og.	gn.	1946	Faroe i Sugar po Tai Ud Din	2 600	2'50"	w treningu
1949	Międzypaństwowa gonitwa z płotami (nr 172)	Liwiec hod. K. Sonnenberg	og.	gn.	1940	Brantome i Lumpa po Villars	3 000	3'25"	prywatny
1949	Nagr. Przyjaźni Polsko-Czechosłowackiej (międzypaństwowa)	Ruch hod. R. Jeżewska	og.	gn.	1945	Avanti i Rosa Nera po Nektar	2 200	2'22" ^{1/2}	PS Koni Golejewko
1949	Nagr. Państw. Demokracji Ludowej (międzypaństwowa)	Turysta zagr.	og.	gn.	1944	Bellini i Scuola Bolognese po Blandford	2 800	3'03"	PS Koni Golejewko

1949	Nagr. im. Pardubic (międzypaństwowa) gonitwa z przeszkodami	Düna hod. T. i K. Glińscy	kl.	gn.	1943	Gaffeur i Droga Pani po Ping Pong	4 800	6'45"	PS Koni Widzów
1949	Nagr. Przyjaźni Polsko-Czechosłowackiej (międzypaństwowa) gonitwa z przeszkodami	Daccia H. Woźniakowski	kl.	gn.	1943	Bandit i Dzonka po Illuminator	4 200	5'05"	PS Koni Widzów
1949	Nagr. Przychówku (produce) dla 3-letn. og. i kl. ar.	Laur PS koni Janów Podl.	og.	siwy	1946	Lotnik i Kalina	2 200	2'39"	w treningu

1949	Im. Min. Rolnictwa i RR	Grand, hod. R. Sanguszko	og.	gn.	1944	Kuhailan Abu Urkub i Sagar po Kuhailan Kruszan	3 200	3'59"	PS Ogierów Białka
1949	Praga Czeska nagr. Dostihovego Mezinarodnoho sjezdu	Santa Cruz hod. R. Jeżewska	og.	c. gn.	1944	Burgunder i Santa Fé po Gainslaw	1 600	1'46"	w treningu
1949	Praga Czeska nagr. Petiletky dla 2-letn. og. i kl.	Agenor hod. M. Czarniecki	og.	c. gn.	1947	San II i Gejsza II po Bandit	1 200	1'20" ^{1/2}	wykastrowany
1949	Praga Czeska	Adafnis hod. PS Koni Nieświastów	og.	gn.	1947	Leb w leb i Dafne po Illuminator	1 000	1'04"	wykastrowany

1950	Nagr. Krasne dla 3 i 4-letn. kl.	Bańka Mydlana zagr. ang.	kl.	c. gn.	1947	Noble Star i Borough Shade po Bessborough	2 400	2'39 ¹ / ₂	PS Koni Kozienice
1950	Sopot Nagr. Marynarki Polskiej	Santa Cruz hod. R. Jezewska	og.	c. gn.	1944	Burgunder i Santa Fe po Gainslaw	2 600	2'02"	w treningu
1950	Sopot — Nagr. m. Gdańska dla 3-letn. i st. og. i kl.	Strumień zagr. ang.	og.	gn.	1946	Faroe i Sugar po Tai Ud Din	2 800	3'07"	w treningu
1950	Nagr. Fils du Vent dla 3 letn. koni	Turf zagr. ang.	og.	gn.	1947	Historic i Turkish Lady po Turkhan	2 400	2'37"	w treningu

1950	Nagr. Kongresu Organizacji Wyścigowych Państw Demokracji Ludowej (między państw.)	Lustrator hod. Kr. Sonnenberg	og.	gn.	1947	Ping Pong i Lumpa po Villars	2 400	2'36"	w treningu
1950	Nagr. Środkowo-Europejska Państw Demokracji Ludowej o Puchar Przechodni (między państw.)	Liberal (czeski)	og.	kaszt.	1945	Teleferique i Liaison	2 800	3'00"	za granicą
1950	Nagr. Armii Państw Demokracji Ludowej. Gonitwa z przeszkodami (między państw.)	Poświst hod. P. Z. H. K.	og.	gn.	1944	Wisus i Ilona po Villars	4 800	6'20"	wykastrowany
1950	Nagr. Porównawcza (Criterion) dla 2-letn. i st. og. oraz 2, 3 i 4-letn. klaczy	Fluid zagr. ang.	og.	gn.	1947	Bobsleigh i Flaunden po Black Watch	1 300	1'27 ¹ / ₂	padł
1950	Nagr. Ministerstwa Spraw Zagranicznych dla 3-letn. i st. og. oraz 3 i 4-letn. klaczy	fiiposto zagr. ang.	og.	gn.	1947	Scratch i River Star po Noble Star	3 600	4'15"	w treningu
1950	Nagr. Zw. Zaw. Pracowników Wyścigów Konnych	Barka zagr. ang.	kl.	gn.	1947	Jamaica Inn i Baby Gal po Prince Galahad	3 000	3'28 ¹ / ₂	PS Koni Kozienice
1950	Nagr. Bad Afasa dla 3-letn. og. i kl. arabskich	Alabaster hod. PSK Nowy Dwór	og.	kaszt.	1947	Bad Afas i Rozeta po Almanzor	2 400	2'50"	w treningu
1951	Nagr. Iwna dla 3-letn. og. i klaczy	Arras, hod. St. Janasz	og.	karp.	1948	Rapace i Argilière po Mont St. Eloi	2 200	2'21"	SK Golejewko
1951	Nagr. Widzowa dla 4-letn. i st. og. oraz 4-letn. klaczy	Lepek, hod. R. Jezewska	og.	gn.	1947	Leb w leń i Lauma po Aurelius	2 600	2'47 ¹ / ₂	w treningu
1951	Nagr. Krasne dla 3 i 4-letn. klaczy	Nuta zagr. ang.	kl.	gn.	1947	Colombo i Nymph Shadow po Puttenden	2 400	2'36"	PS Koni Golejewko
1951	Nagr. Państw Demokracji Ludowej dla 3-letn. i st. og. oraz 3 i 4-letn. klaczy	Fluid zagr. ang.	og.	gn.	1947	Bobsleigh i Flaunden po Black Watch	2 600	2'48"	padł

1951	Nagroda Ministra Państw. Gospod. Rolnych dla 3-letn. i st. og. oraz 3 i 4-letn. klaczy	Szczecin zagr. ang.	og.	gn.	1946	Tiberius i Solettina po Soldennis	3 000	3'58"	PSK Rieczna
1951	Praga Czeska Ceskoslovenske Derby 200.000 k. c.	Pink Pearl hod. St. Janasz	og.	gn.	1948	Pilade i Rosa Nera po Nektar	2 400	2'43 ¹ / ₂	PSK Iwno
1951	Budapest Moszkwal dij 10 000 for	Pink Pearl hod. S. Janasz	og.	gn.	1948	Pilade i Rosa Nera po Nektar	2 400	2'33 ¹ / ₂	PSK Iwno
1951	Budapest Nagr. Środkowo Europejska Państw Demokracji Ludowej o Puchar Przech. 50 000 for.	Pink Pearl hod. St. Janasz	og.	gn.	1948	Pilade i Rosa Nera po Nektar	2 800	3'04 ¹ / ₂	PSK Iwno
1951	Nagr. Albigowej dla 4-letn. i st. koni arabskich	Laur hod. PS. Koni Janów Podl.	og.	siup.	1946	Lotnik i Kalina	3 000	3'36"	w treningu
1951	Nagr. dla 3-letn. i st. koni arabskich	Batu Chan hod. PS Koni Nowy Dwór	og.	gn.	1948	El Haifi i Zalotna po Ofir	2 400	2'52"	w treningu

LITERATURA zawierająca dane o wszystkich biegających koniach:

1. Wiadomości Wyścigowe — roczniki 1945—1951.
2. Przegląd Wyścigowy — roczniki 1946—1950.
3. Program Wyścigowy — rocznik 1951.
4. Hodowca Koni — rocznik 1946 i 1947. Sprawozdanie z wyścigów i artykuły J. Łaskiewicza i E. Skorkowskiego.
5. St. Schuch: Przegląd wyścigowo-hodowlany za rok 1950. „Przegląd Hodowlany“, 1951, nr 2 i 3.
6. St. Schuch: Sukcesy naszej zarodowej hodowli“. Przegląd Hod. 1951, nr 10.
7. St. Schuch: Próby dzielności koni na torze służewieckim w 1951 r. „Przegląd Hodowlany“, 1952, nr 1—2 i 3.